Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26202
Copyright: Admont, Benediktinerstift

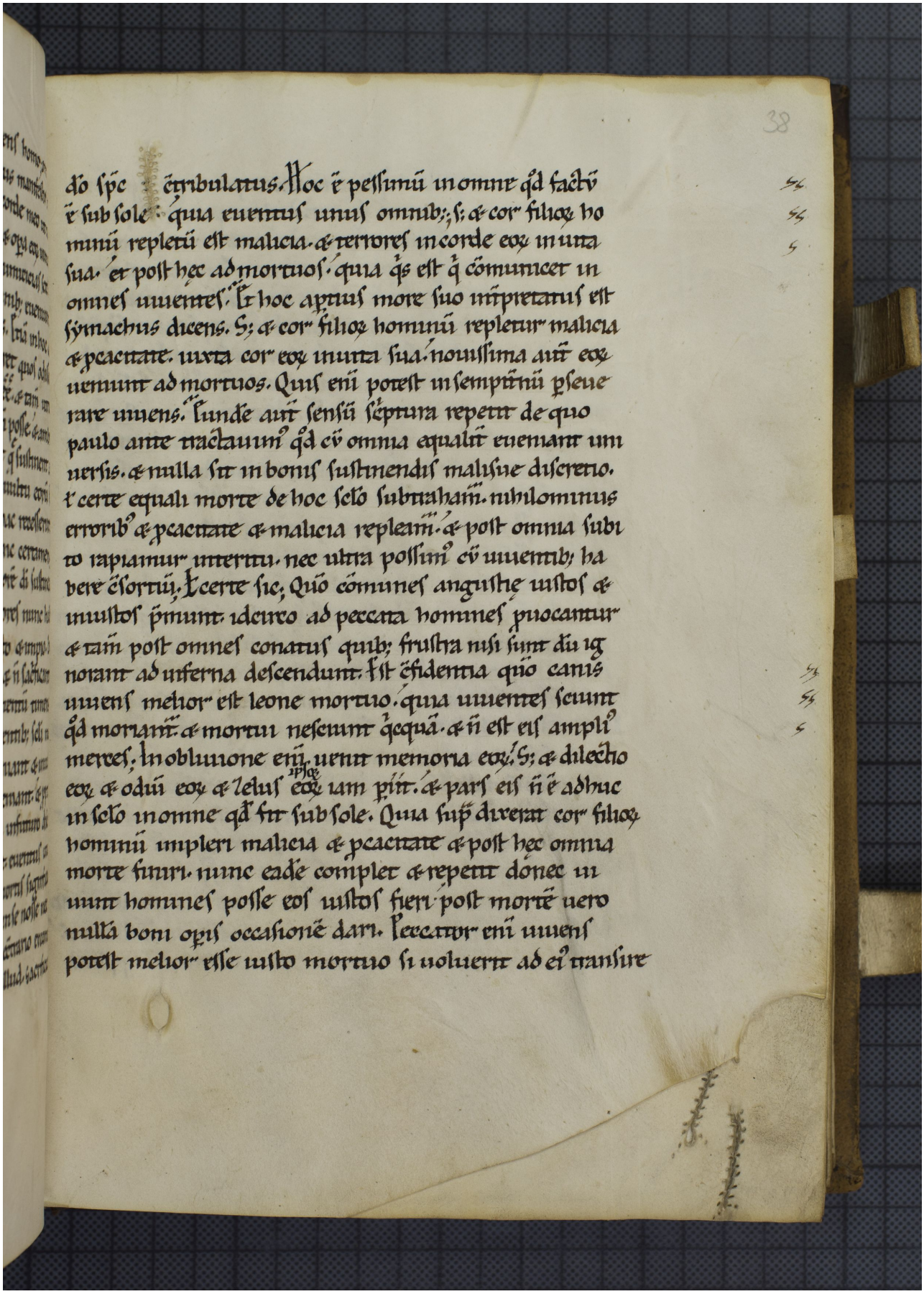

dō spc ē tribulatus. Hoc ē pessimū in omne qđ factū
ē sub sole: qua euentus unus omnib;. s; & cor filioꝝ ho
minū repletū est malicia & errores in corde eoꝝ in uita
sua. & post hec ad mortuos. qua q̄s est q̄ cōmunicet in
omnes uuentes. Et hoc aptius more suo impietatis est
symachus dicens. S; & cor filioꝝ hominū repletur malicia
& pcacitate. uxta cor eoꝝ in uita sua. nouissima aut eoꝝ
uenunt ad mortuos. Quis enī potest in semptīnū pseue
rare uuens. Iunde aut sensū scīptura repetit de quo
paulo ante tractauim qđ cū omnia equalit euenant um
nersis. & nulla sit in bonis sustinendis malisue discretio.
t certe equali morte de hoc sclo subtrahām. nihilominus
erroribꝫ & pcacitate & malicia repleām. & post omnia subi
to rapiamur interitu. nec ultra possim cū uuentib; ha
bere cōsortū. Et certe sic; Quō cōmunes anguste iustos &
iniustos pmunt. ideiro ad peccata homines puocantur
& tam post omnes conatus quib; frustra nisi sunt diu ig
norant ad inferna descendunt. Est cōfidentia quō canis
uuens melior est leone mortuo. qua uuentes sciunt
qđ moriam. & mortui nesciunt q̄equā. & ī est eis amplī
mercedis. In obliuione enī uenit memoria eoꝝ. S; & dilectio
eoꝝ & odiū eoꝝ & zelus eoꝝ iam pīit. & pars eis ī ē adhuc
in sclo in omne qđ fit sub sole. Qua sup diximus cor filioꝝ
hominū impleri malicia & pcacitate & post hec omnia
morte finiri. nunc eadē complet & repetit donec ui
uunt homines posse eos iustos fieri post mortē uero
nullā boni opis occasionē dari. Decernit enī uuens
potest melior esse iusto mortuo si uoluerit ad ei transire